

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين احمده و نستعينه و نستغفره و نتوكل عليه و اصلي و اسلم على حبيبه و نجييه و خيرته في خلقه حافظ سرّه و مبلغ رسالاته بشير رحمته و نذير نقمته سيدنا و نبينا و حبيب قلوبنا ابي القاسم المصطفى محمد و على آله الأطيبين الأطهرين و صحبه المنتجبين و من تبعهم باحسان الى يوم الدين و صلّ على ائمة المسلمين و حماة المستضعفين و هداة المؤمنين و صلّ على بقية الله في الارضين.

اوصيكم عباد الله بتقوى الله و نظم امر کم. خودم وشما نماز گزاران را توصیه میکنم به تقوای الهی و ترک معصیت.

در ایام ماه محرم الحرام هستیم تسلیت عرض میکنم.

یکی از مهم ترین درس های قیام امام حسین (ع) امر به معروف و نهی از منکر است

□ در سوره توبه آیه های ۱۱۱ و ۱۱۲ می خوانیم :

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

خداوند کسانی را میخرد که اهل جهاد باشند، اهل امر به معروف و نهی کنند.

امر به معروف در روایات

پیامبر اکرم (ص) فرمود : آمران به معروف، #خلیفه خدا در زمین هستند.

در حدیث دیگر می خوانیم:

«خداوند، دشمن مؤمن بی دین است. پرسیدند یا رسول الله! مگر مؤمن بی دین می شود؟

فرمود: مسلمانی که امر به معروف نکند، بی دین است.

حضرت علی (ع) فرمود: نهی از منکر، به خاک مالیدن بینی فاسقان است.

امر به معروف و نهی از منکر دو #خلق از اخلاق الهی است که هر کس این دو فریضه را یاری کند، خداوند به او عزت می دهد.

کسی که جلو منکر را نگیرد، همانند کسی است که مجروحی را در کنار جاده رها کند تا بمیرد.

افراد ساکتی که در برابر خلافتکار هیچ گونه عکس العملی نشان نمی دهند، مردگانی هستند در میان زندگان.

منکر مثل آتشی است که اگر با نهی شما خاموش نشود، همه چیز را می سوزاند.

اگر گزنده ای را دیدی که به سوی انسان خوابیده ای می رود، ولی فریاد نکشیدی، در قتل او شریکی'
امام صادق (ع) فرمود :

کسی که بتواند جلوی مفسد را بگیرد، ولی نگیرد، دوست دارد که خداوند متعال معصیت شود. چنین کسی
اعلام دشمنی با خدا کرده است.

کسی که گناه را آشکارا انجام دهد، دین خدا را ذلیل و دشمنان خدا را دلشاد کرده است.
رسول خدا (ص) فرمود:

گروهی هستند که نه پیامبرند و نه شهید؛ ولی مردم به مقام آنان که به خاطر امر به معروف به دست آورده
اند، غبطه می خوردند.

در قرآن می خوانیم:

«قُوا أَنْفُسَكُمْ وَ أَهْلِيكُمْ نَارًا»، خود و بستگانتان را از آتش دوزخ حفظ کنید.

روایات ذیل این آیه می فرماید:

«این حفظ باید از طریق امر به معروف و نهی از منکر صورت گیرد.»

لا دین لمن لا یدین الله بالامر بالمعروف و النهی عن المنکر.

هر کس به امر به معروف و نهی از منکر ایمان ندارد، دین ندارد.

پایه و اساس دین بر امر به معروف و نهی از منکر و اجرای حدود الهی است.

قوام الشریعة الامر بالمعروف و النهی عن المنکر و اقامة الحدود

خداوند راضی نیست که در زمین معصیتی شود و اولیای او همچنان ساکت بمانند.

امر به معروف و نهی از منکر نباشد، جامعه اسلامی بیمه نمی شود و هر روز اگر هنرمندی مثل سامری یک گوساله طلائی درست کند، می تواند نسل ما را مورد تهاجم فرهنگی خود قرار دهد.

به گفته همه علما، امر به معروف و نهی از منکر از واجبات قطعی است و آن قدر اهمیت دارد که امام حسین (ع) فرمود: هدف من از رفتن به کربلا، امر به معروف و نهی از منکر است.

با امر به معروف تمام واجبات در جامعه عملی می شود.

با نهی از منکر، از همه مفسد جلوگیری می شود. اگر یک میلیارد مسلمان هر روز به یک معروف امر و از یک منکر نهی کنند، سیمای جهان عوض می شود.

اگر روزی که اسرائیل و آمریکا، مسلمانان منطقه ای را بمباران می کنند، یک میلیارد فریاد بلند شود، آنها عقب نشینی خواهند کرد.

ما هنوز مزه اتحاد و ایمان و فریاد را به طور کامل نچشیده ایم. آری از یک قطره آب کاری بر نمی آید؛ همین که قطرات زیاد شود دریا می شود.»

بنابراین، تشکیل نظام اسلامی برای نهی از منکر های اجتماعی و جهانی، یک ضرورت است.

هدف از امر به معروف، انجام گرفتن خوبیها و هدف در نهی از منکر، ترک کردن منکرات است.

البته، منظور برخورد سطحی و بی نتیجه نیست.

قرآن می فرماید: اگر در مجلسی به آیات الهی توهین می شود، جلسه را به عنوان اعتراض ترک کنید تا مسیر بحث عوض شود.

(حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ).

بنابراین، اگر با ترک مجلس بحث ها عوض نشد، باید چاره دیگری اندیشید؛ چون در قرآن هدف را تنها تذکر و ترک جلسه ندانسته، بلکه تغییر مسیر بحث دانسته است. لذا برای رسیدن به این هدف، از هر راه ممکن باید استفاده کرد.

اما مقدار تلاش:

عباداتی مثل نماز و روزه و حج، اعمالی صد در صد تعبدی است و مقدار و زمان آن کاملاً روشن است؛ اما امر به معروف و نهی از منکر مقدار خاصی ندارد و نظیر مراجعه به پزشک است که نمی توان گفت هر مریض در عمر خود به چه تعداد پزشک مراجعه کند و برای هر پزشک چند دقیقه صرف کند؛ یا برای خرید دارو چه مبلغی در نظر بگیرد.

هدف، سالم شدن مریض است و صرف زمان و مبلغ و مقدار تلاش، هیچ اندازه ای ندارد. لذا انبیا می گفتند: تمام توان خود را برای اصلاح بکار می بریم.

چند درس از نهی از منکر امام حسین (ع)

4 امام حسین (ع) در آخرین لحظه عمر خود، هنگامیکه دید لشکر یزید به خیمه های اهل بیت حمله ور شدند.

□ آخرین جمله ای که به آنها فرمود، این بود: اگر دین ندارید، لااقل در دنیای خود آزاده باشید.»

□ این سخن اثر کرد و تا امام زنده بود، از هجوم به خیمه ها دست کشیدند. ما از این جمله آخر، چند درس بگیریم:

(۱) نهی از منکر واجب است، حتی در لحظه آخر #عمر.

(۲) نهی از منکر واجب است، حتی نسبت به #وحشی ترین افراد.

(۳) اگر چند منکر انجام می شود و ما می توانیم از یکی از آنها جلوگیری کنیم، باز هم نسبت به آن #یکی واجب است که اقدام کنیم.

(۴) افراد خلافاکار ممکن است از # بعضی از منکرات دست بردارند و تحت تأثیر وجدان قرار بگیرند.

(۵) اگر از دین مردم نمی توان برای نهی از منکر کمک گرفت، از صفات دیگر آنان و از عوامل عاطفی استفاده کنید.

(۶) حمایت از ناموس از بزرگترین واجبات است.

(5) نهی از منکر در سخت ترین شرایط

پدر، برادر، عمو و ذریه پیامبر (ص) را در پیش چشم امام سجاد علیه السلام شهید کردند و خود او را نیز به اسارت گرفتند و در کوفه و شام گردانند.

وقتی او را به مسجد شام بردند و دید که خطیب روی منبر از یزید ستایش می کند، یک تنه در حضور یزید فریاد زد:

ای خطیب! تو با این تملق و ستایش، رضای یزید را به قهر خدا معامله کردی. تو مورد غضب پروردگار هستی.

من باید از این خوبها بالا بروم و جای این واعظ چاپلوس بنشینم تا بزرگترین معروف ها را که معرفی اسلام محمدی و اهل بیت پیامبر است، زنده کنم.»

سپس امام به بالای منبر رفت و با سخنرانی خود، کودتای فکری و فرهنگی و عاطفی و سیاسی کرد. (۴۷) سکوت کافی نیست، حرکت و فریاد لازم است.

بنابراین، خوبها نباید در برابر انحرافات سکوت کنند. اگر خوبها به میدان بیایند، فضای آلوده را تغییر می دهند؛ برای مثال، اگر همه خوبها اول ظهر اذان بگویند، فضا بکلی دگرگون می شود.

به فرموده روایات، امر به معروف حتی از جهاد در راه خدا مهمتر است؛ زیرا جهاد در تمام عمر یکی دوبار صورت می گیرد؛ ولی این واجب الهی هر شب و روز در برابر چشم مردم جلوه گیری می کند.

امر به معروف از بزرگترین فریضه های دینی است.

وقتی که خداوند فرشتگان رو امر کرد به سجده ی بر آدم، همه ملائک سجده کردند

فقط یکی سجده نکرد اون هم ابلیس ملعون بود که "سرکشی" کرد.

شیطان که رانده شد، بجز از یک خطا نکرد / خود را برای سجده ی آدم، رضا نکرد

صحبت های شیطان با خدا، مبحث خیلی توجه برانگیزی هست.

وقتی خداوند به شیطان میگه که بیرون شو از درگاه من، شیطان به خداوند میگه:

پروردگارا، این یه دونه سجده ی بر آدم رو از من نخواه! آنچنان عبادتت می کنم که تا حالا کسی اونطوری

تو رو عبادت نکرده باشه. این یه دونه سجده رو بیخیال شو!

خداوند می فرماید که: من همین یه دونه سجده رو از تو می خوام. [۱]

این حکایت مثل داستان خیلی از ماهاست...

شیطان نفس میاد میگه که:

خدایا این دو تا واجب امر به معروف و نهی از منکر رو از ما نخواه، ما اینقدر نماز می خونیم، روزه می

گیریم... هزار و یک جور کارهای مستحب رو انجام می دیم اما امر به معروف و نهی از منکر را - که

"واجب" است - انجام نمی دیم!

مواظب باشیم که ما هم در اینطور دام ها نیفتیم

می دونید طبق احادیث یکی از کسانی که در روز قیامت از ما نزد خداوند متعال شکایت می کنند چه کسانی

هستند؟

همین "گنهکارانی" هستند که ما از کنار گناه اون ها ساکت و بی تفاوت عبور کردیم.

میان میگن: خدایا! اگر این یک بار به من می گفت نماز بخون، من دیگه نماز خون می شدم!

خدایا! این تو اون جلسه ای که من غیبت می کردم یا دروغ می گفتم نشسته بود، یه تذکری به من نداد، اگه

این به من تذکر می داد من دیگه این گناه رو نمی کردم!

حالا شایدم داره دروغ میگه‌ها، یعنی با یک تذکر درست نمی‌شد! اما شایدم می‌شد!

ولی ما اونجا سکوت کردیم و حالا این میاد شکایت میکنه.

خدا هم حق رو به او میدده، میگه تو چرا نگفتی؟ مگه نگفتم امر به معروف و نهی از منکر واجبه؟ چرا اینو نجات ندادی؟!

حالا شاید با یک تذکر ما درست می‌شد، شایدم نمی‌شد. ولی اونجا از ما طلبکار هست و خدا هم حق رو به او میدده...

میاد میگه خدایا:

این همسایه‌ی من بود نگفت، اون هم کلاسی من بود نگفت، این بچه‌محل‌ما بود نگفت، این همکارم بود نگفت، این فامیل من بود نگفت، اگر ده‌تای این‌ها به من می‌گفتن: نماز نماز نماز، حجاب حجاب حجاب حجاب، اگه این یکی یک دقیقه با من صحبت می‌کرد، اون یکی یه نوشته در مورد حجاب به من میداد، اون یکی یک حدیث برای من می‌خوند، یکی دیگه یک اشاره‌ای به من می‌کرد، دیگری یک مثالی برای من می‌زد

هر کدوم یک تلنگری به من می‌زدن، من درست می‌شدم خدا!

پس یادمون باشه که:

سکوت در برابر گناهکار، تایید عمل او هست

حواسمون باشه که شریک در اعمال دیگران نباشیم

مواظب باشیم که "آش نخورده و دهن سوخته" نباشیم

ما یک عمر نماز خونددیم، روزه گرفتیم، مواظب حلال و حرام زندگیمون بودیم، مواظب حق‌الناس بودیم، دزدی نکردیم، به بیت‌المال دست‌درازی نکردیم، حجابمون رو رعایت کردیم، نگاه به نامحرم نکردیم، خیلی واجبات رو انجام دادیم، حرام‌ها رو ترک کردیم.

بعد خیلی زور داره که روز قیامت تو پرونده اعمال من و شما ببینیم یک چیزایی نوشته که اصلا از ما دور بوده:

مواظب باشیم، نسبت به گناه و گناه کار با دلسوزی موضع بگیریم، با مهربانی تذکر بدیم تا هم خودمون رو از گرفتاری نجات بدیم و شریک گناه او نباشیم و هم او رو به خدا نزدیک کنیم که همانا نزدیکی خودمون به خدا هم در اون هست...

«مقام معظم رهبری»

امام حسین را فقط به جنگِ روز عاشورا نباید شناخت؛ آن یک بخش از جهاد امام حسین است. به تبیین او، امر به معروف او، نهی از منکر او ... باید شناخت.

□ یادمون نره که هدف قیام امام حسین انجام امر به معروف و نهی از منکر بوده، هیاتی های امام حسین رهرو میخواهد

وقتی فرزندان دغدغه ی امر بمعروف پیدا نماید، برای عمل نمودن به آن و سوال های پیش رو مثلا برای حجاب، خودش دنبال این خواهد بود که جواب های سوالات مرسوم و شبهه ها برای این برنامه را جستجو نماید.

وقتی فرزندان امر بمعروفی نباشد، باید یک پله پایین تر از مهارت یعنی مهارت نه گفتن به سیگار به بد حجابی و سایر منکر ها را ، به او اموخت.

یعنی یک فرد ضعیفی که در معرض آسیب هاست و باید نه گفتن بیاموزد.

بچه ای که خود تاثیر گذار است با بچه ای که کمتر تاثیر گذار است و احتمال تاثیر از بقیه را دارد ، قوی تر است.

علت بیشتر نابسامانی های اداری ، گرانی ها، ولنگاری ها، بدپوششی ها، یادداشتن مهارت امر بمعروف و نهی از منکر است.

چرا جامعه ای که در آن نماز، روزه، حج، جهاد،... نهادینه شده هنوز در آن جامعه منکرات، دیده میشود؟

چون دوجمله در بین مردم جا افتاده که غلط است

موسی به دینش عیسی به دینش.

هر کسی را در گور خودش میگذارند.

که هر دو این جملات را انگلیس در سالهای خیلی دور بین مردم جا انداخت تا بتواند واجب امر بمعروف و نهی از منکر را در جامعه خاموش کند، و خاموش کرد.

قویترین موثرترین بهترین و کارآمدترین و در جمع زیربنای تمام آداب دینی مان را توانست مثل موریانه ها دچار نقصان کند.

بسم الله الرحمن الرحيم

والعصر. ان الانسان لفي خسر.

اَلَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ صَدَقَ اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ

خطبه‌ی دوم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و على ءاله الأطيبين الأطهرين سيما بقيّة الله في الأرضين و صلّ على
عليّ امير المؤمنين و فاطمة الزهراء سيّدة نساء العالمين و صلّ على الحسن و الحسين سيّدى شباب اهل الجنّة و على
عليّ بن الحسين و محمد بن عليّ و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و عليّ بن موسى و محمد بن عليّ و عليّ بن محمد و
الحسن بن عليّ و الخلف القائم المهديّ حجبك على عبادك و امنائك في بلادك و صلّ على ائمّة المسلمين و حماة
 المستضعفين و هداة المؤمنين.

بار دیگر خودم و شما نمازگزاران را دعوت میکنم به ترک معصیت اینکه طبق فرموده امام عسکری (ع) گناهان را کوچک نشماریم هر گناهی به اندازه خودش بزرگ هستش ولو گناه صغیره باشد.

حرام سیاسی چیست و چرا کشف حجاب حرام سیاسی است؟

عرصه «واجب و حرام سیاسی»، ذیل امور شخصی و احوالات شخصیه افراد قرار ندارد، بلکه به تناسب امر سیاسی که مقوله-ای عمومی و مرتبط با جامعه و اداره کشور است، از مصادیق حوزه عمومی به شمار می‌رود، کما این‌که این دو واژه ناظر به حوزه امور تعبدات و مواردی که در نسبت ارتباط با خداوند هم معنا می‌یابند، نیستند.

ضمن این‌که کشف حجاب بانوان، در محافل خصوصی، به «حرام شرعی» متصف می‌شود، در عرصه و فضای عمومی جامعه، این عمل، از یک سو ذیل «تخلف از قوانین» و «جرم» قرار می‌گیرد و از سوی دیگر، چون این عمل در راستای همسویی با منویات و اهداف دشمن قرار دارد و حرکت در پازل نقشه دشمن تلقی می‌شود، لذا عملاً متصف به «حرام سیاسی» نیز خواهد شد. مضافاً بر این‌که، چون ارتکاب این عمل به بی‌بندوباری دینی و فرهنگی در جامعه و تضعیف فرهنگ عمومی و کانون خانواده منجر می‌شود، لذا این رفتار، چون در مسیر تثبیت اهداف اعلامی دشمن نظام اسلامی قرار دارد، علاوه بر ممنوعیت از حیث دینی و اتصاف به «حرام شرعی»، ذیل «حرام سیاسی» نیز قرار خواهد گرفت.

خطای محاسباتی روسیه!

اماراتی‌ها با شیطنت همیشگی خود، ضمن تأیید وجود اختلاف بر سر جزایر، آن را به بیانیه مشترک روسیه و ۶ کشور جنوب خلیج فارس وارد کردند تا همزمان بتوانند در آینده دعوای حقوقی خود علیه ایران را که حالا با تأیید کل اعضای دارای حق وتوی شورای امنیت، پشتیبانی می‌شود در دیوان بین‌المللی دادگستری مطرح نمایند.

در باره بیانیه اخیر در مسکو نیز ابتدا سخنگوی وزارت خارجه ایران موضع گیری کرد و بلافاصله سفیر روسیه به وزارت خارجه احضار شد و سپس نمایندگان مجلس و شخص رئیس مجلس و دکتر ولایتی مشاور رهبر انقلاب و در روز دوشنبه ۲۶ خرداد نیز وزیر خارجه در نشست خبری با وزیر خارجه عمان، از تماس های روس ها برای جبران خطای خود خبر داد اما امیر عبداللهیان گفت؛ این کافی نیست و باید جبران شود. وزیر خارجه همچنین بر تمامیت ارضی اوکراین تأکید کرد و خواستار پایان جنگ و آغاز گفتگوهای بین اوکراین و روسیه شد.

این نوع مواجهه صریح و فعال و عزتمندانه ایران حکایت از پافشاری ایران بر منافع ملی خود است و این که ایران بر سر این منافع با هیچ کشوری در هر سطح از روابط تعارف ندارد.

نماز جمعه، موهبت عظیم الهی

در پنجمین روز از مردادماه ۱۳۵۸، آغازین نماز جمعه تهران پس از پیروزی انقلاب اسلامی به امر امام خمینی و به امامت عالم مجاهد آیت الله سید محمود طالقانی در زمین چمن دانشگاه تهران برگزار شد. از آن پس و تا کنون، نماز جمعه در سراسر کشور به پایگاه ترویج اندیشه های دینی و انقلابی مبدل و الهام بخش نیروهای وفادار به نظام اسلامی گشت.

نماز جمعه، از ابتکارات نورانی دین بصیرت محور اسلام است که با هدف تحقق آرمان های سیاسی اجتماعی، تشریع شده است. نماز جمعه علاوه بر رویکردهای عبادی، معرفتی و تربیتی، به حکمت ها و مصلحت های سیاسی و اجتماعی هم چون تقویت نظام اسلامی، حمایت از رهبری، آگاهی بخشی نسبت به جریان های معاند، خنثی سازی تبلیغات سوء دشمنان، امید دادن به مردم، وحدت و همدلی، تعاون و برادری، عدالت و انصاف، و صلح و همزیستی نیز توجه اکید دارد.

یکی از اشتباهات رایج این است که بعضی فکر میکنند چون روز تاسوعا متعلق است به حضرت عباس ایشان در اون روز به شهادت رسیده است در حالی که کل جریان عاشورا از ظهر عاشورا تا ۲ ساعت بعد اتفاق افتاده است.

در بهشت حسرت و غصه و حسادت نیست ولی «غبطه» هست. غبطه یعنی آرزوی نعمتی برای خود همانند آنچه دیگری دارد. غبطه غیر از حسد است و از صفات ممدوح است.

بهشت دارای درجات متفاوتی است و به تفاوت اعمال و به تناسب خلوص و میزان معرفت، مقامها فرق می کند و حتی انبیا به مقام پیامبر اسلام غبطه می خورند و آرزوی آن مقام را می نمایند.

۱. در نظام غبطه ای بهشت، امیرالمؤمنین علیه السلام می فرماید: بهشتی ها یعنی خوبان عالم با غبطه ای به جایگاه بهشتی شیعیان ما نگاه می کنند که انگار دارند از روی زمین به ستارگان آسمان نگاه می کنند.

۲. در همین نظام، خود شیعیان به مقام اهل جهاد غبطه می خورند.

۳. اهل جهاد، به مقام شهداء غبطه می خورند.

۴. شهداء به مقام شهداء کربلا غبطه دارند.

۵. شهدای کربلا هم به مقام حضرت قمر بنی هاشم فخر الشهداء.

طبق حدیث قرب نوافل، آنچه در علقمه اتفاق افتاد، این است: خدا، دست ابوالفضل العباس شد. اینکه حضرت ابوالفضل صلوات الله علیه "باب الحوائج اعظم" است و با آن دست های بریده اش، دست گیر عالم است؛ به خاطر این است که خدا دست او شده است. بهتر از این دست ملکی، دست ملکوتی است.

اما امروز بریم در خانه کسی که اگر چه دستانش کوچک است ولی گره ها باز می کند.

شما می دانی دختر عاطفی است. پیغمبر در بستر بود، پیراهن پیغمبر را به دست علی علیه السلام دادند، امیرالمؤمنین دید زهرا خیلی گریه می کند.

— زهرا جان چیه؟

— علی جان، می شود پیراهن بابام را بدهی بو بکشم؟! گفتم: چشم

پیراهن را به فاطمه داد. پیراهن را گرفت، همین که روی چشمانش گذاشت «حَتَّى غُشِيَ عَلَيْهَا وَانْقَطَعَ

نَفْسُهَا»؛ [۱] از حال رفت. غش کرد. دختر بزرگ است، عاقل است، پیراهن پیغمبر را به او دادند غش کرد.

یک دختر سه ساله مگر چه قدر ظرفیت دارد؟! عکس نبود، تصویر نبود، سر بابا بوده! چه قدر طاقت دارد؟!

مرحوم طبری این طور نوشته است: همین که سر را گرفت، سؤال کرد: بابا، چه کسی پیشانی ات را مجروح

کرد؟ چه کسی سرت را خون آلود کرد؟ [این حرف ها را طبیعتا انسان می داند، زبان حال هم باشد کافی

است.] یک دختر کوچک، سر بابا را ببیند آن هم کسی که تقریبا یک ماه بابا را ندیده است. هر زمان که سراغ

بابا را گرفت، او را زدند. حالا به بابا رسیده، اما سر بریده است!

خیلی طول نکشید، یک مقدار گفت. یک مقدار ناله کرد. بابا: لَيْتَنِي كُنْتُ أَعْمَى وَلَمْ أَرِ رَأْسَكَ هَكَذَا؛ بابا، کاش

چشمانم کور بود سرت را نمی دیدم. گفت و گفت. خواند و خواند. یک وقت دیدند دیگر صدا نمی آید. دیدند

سر یک طرف، خودش هم یک طرف.

صلی الله علیک یا مظلوم یا اباعبدالله.

در پایان از حضور یکایک شما مردم خوب شهر زاوین و روستاهای اطراف و مسئولین محترم و خدوم

شهر زاوین تقدیر و تشکر میکنم انشاءالله عزاداری های شما عزیزان در این ایام مورد قبول درگاه احدیت واقع

شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصر الله و الفتح. و رأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجا. فسبح بحمد ربك و استغفره انه كان توابا.

والسلام علیکم و رحمة الله و بركاته.